

РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Факультет іноземної філології
Кафедра романо-германської філології
Кафедра практики англійської мови
ЛУЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Кафедра іноземних мов

ФІЛОЛОГІЧНІ ВИТОКИ

Матеріали
IV Всеукраїнської заочної студентської науково-практичної конференції
«Актуальні проблеми сучасної іноземної філології»
17 квітня 2016

РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Факультет іноземної філології
Кафедра романо-германської філології
Кафедра практики англійської мови
ЛУЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Кафедра іноземних мов

ФІЛОЛОГІЧНІ ВИТОКИ

Матеріали

IV Всеукраїнської заочної студентської науково-практичної конференції
«Актуальні проблеми сучасної іноземної філології»

Рівне – 2016

ББК 80
Ф 54
УДК 80

Філологічні витоки: Матеріали IV Всеукраїнської заочної студентської науково-практичної конференції «Актуальні проблеми сучасної іноземної філології» (17 квітня 2016 р.). – Рівне: РДГУ, 2016. – 244 с.

Редакційна колегія:

Михальчук Н.О., доктор психологічних наук, завідувач кафедри практики англійської мови, РДГУ;

Мартинюк А.П., кандидат педагогічних наук, доцент, в.о. завідувача кафедри іноземних мов, ЛНТУ;

Воробйова І.А., кандидат педагогічних наук, доцент кафедри романо-германської філології, РДГУ.

Рецензент:

Воробйова Л.М., кандидат філологічних наук, професор кафедри теорії літератури та славістики РДГУ.

Упорядник випуску:

Воробйова І.А., кандидат педагогічних наук, доцент кафедри романо-германської філології, РДГУ.

the theater and in cinema. We should also study the questions of functioning of colloquial and everyday vocabulary in the system of Internet.

LITERATURE

1. Селінджер Дж.Д. Над прірвою у житті / Дж.Д.Селінджер // [в укр. перекладі Олекси Логвиненка]. – К.: Молодь, 1984. – 272 с.
2. Salinger J.D. The Catcher in the Rye / J.D.Salinger. – OCR & Spellcheck: Aerius, 2003. – 91 p.
3. <http://www.multitran.ru>.

Науковий керівник: докт. філ. н., доц. кафедри романо-германської філології Деменчук О.В.

Кир'янчук Т.Б.

Рівненський державний гуманітарний університет
Рівне

ПОЕТИКА ХУДОЖНЬОГО ХРОНОТОПУ В РОМАНІ ДЖЕЙМСА ДЖОЙСА «УЛІС»

Джеймс Джойс, поряд із Марселем Прустом і Францом Кафкою, зарахований до «батьків модернізму», а його роман «Улісс» визнаний енциклопедією модерністського мистецтва. Як відомо, «Улісс» мав експериментально-новаторський характер, що призвело до неправильного сприйняття твору багатьма літературознавцями.

Необхідно зазначити, що думки стосовно роману «Улісс» суперечливі, але більшість письменників і дослідників творчості Джойса вважають його твір одним з найвизначніших явищ у літературі ХХ століття.

Постановка проблеми роботи визначається станом теперішнього українського літературознавства – його посиленою увагою до проблем, пов'язаних з модернізмом, який, по суті, за останні десятиліття став магістральним напрямом у розвитку вітчизняної науки про літературу (роботи С.Павличко, Т.Гундорової, Я.Поліщука та ін.). При цьому простежується акцентування дослідницької уваги як на теоретичному аспекті питання, так і на його конкретизації в межах окремої національної літератури. Дефініювання першого органічно співвідносне із його найголовнішими художніми виявами, зокрема – творчістю Дж.Джойса.

Актуальність теми дослідження зумовлена також виразністю просторово-часових параметрів у романі «Улісс», їхньою знаковою функційністю. Проблема часу-простору в світовому літературознавстві, незважаючи на досить тривалу традицію, розроблена поки що недостатньо. Питання часопростору вже з 20-х років розробляється дослідниками як фундаментальна категорія не тільки філософії, але й естетики та мистецтвознавства. Адже «зміна уявлень про час і простір завжди була пов'язана з прогресом пізнання, його розвитком», як справедливо констатував Б.Мейлах.

Актуалізація уваги до хронотопу як системно-структурного рівня поетики в наш час зумовлена появою художніх творів з посиленою філософічністю, з поглибленою розробкою опозицій типу «верх – низ», «минуле – майбутнє», «народження – смерть», «злет – падіння» і багатьох проміжних метафоричних перифразів на мотиви, покликані показати певне розуміння часопросторового континууму, протяжності й безперервності світу.

Нині на всю історичну ретроспективу поширюється висновок, що в кожному творі будь-якого виду мистецтва наявний більше чи менше розвинений образ простору-часу, оскільки метою мистецтва є моделювання світу в його цілісності, тобто в єдності просторових і часових координат.

Проблема хронотопу досліджується в ряді монографій та статей. Найголовнішими з них ми вважаємо роботи М.Бахтіна, М.Кодака, Д.Лихачова, Н.Копистянської, Д.Медриша, Н.Мисливець, Ю.Хабатюка та ін. Творча індивідуальність Дж.Джойса є предметом наукового

студіювання у працях таких учених, як М.Анастасьєв, П.Вайль, Н.Висоцька, Д.Віконська, Е.Гончаренко, Д.Жантієва, В.Івашова, Н.Кіасашвілі, В. Ковбасенко, А.Краснящих, Д.Урнова та ін. Власне хронотопічний підхід при прочитанні роману Дж.Джойса «Улісс», у якому хронотоп мислився б у своїй найбільш адекватній сутності, якої цьому термінові надавав свого часу його автор М.Бахтін, досі не застосовувався, що також засвідчує актуальність роботи.

Метою статті є дослідження найголовніших виявів художнього хронотопу та його функціонування в межах хронотопічної системи роману «Улісс», а відтак – у його загальній поетичній організації.

Задум роману «Улісс» пов'язаний із прагненням Дж. Джойса створити «універсалію» життя і людини. Реалізований цей задум в картині одного дня з життя трьох головних героїв – Леопольда Блума, агента рекламного відділу однієї з дублінських газет, його дружини Меріон (Моллі) – співачки, письменника Стівена Дедалуса, який викладає історію в гімназії Дубліна.

Відтворюються практично усі події, які відбуваються з кожним із них протягом дня. Герої «Улісса» – людство, а Дублін – увесь світ. Дія роману починається о 8 годині ранку 16 червня 1904 року і закінчується о 3 годині ночі.

Найголовнішим у романі Джеймса Джойса є те, що він бере один характер, одного героя, одну подію і розглядає її крізь надто потужний мікроскоп. При цьому в поле художнього зору потрапляють навіть найдрібніші деталі, що призводить до своєрідного їхнього нюансування.

Письменник відмовляється від традиційного для жанру роману прийому опису, портретної характеристики, логічного діалогу. Він експериментує в процесі передачі «потoku свідомості», внутрішнього монологу, використовуючи при цьому прийоми переривання думок, паралельного розгортання цілої їх низки, іноді уриває фрази, не доказує слова, відмовляється від розділових знаків.

Психологізація і персоналізація дійсності і часу досягається за рахунок техніки «потoku свідомості», а «потік свідомості» – це хаотична, безсистемна стенограма роботи мозку.

Традиційні елементи структури класичного роману змінюються в «Уліссі» на нові принципи та прийоми художньої виразності (потік свідомості і підсвідомості, точка зору, що переміщується, паралельне зображення і рух, що перехрещується із декількома рядками думок: фрагментарність, монтаж, словотворчість).

Щодо хронотопу роману «Улісс» необхідно зазначити, що час і простір у ньому то стискається, то розтягується. Відносність цих категорій демонструється в усіх розділах книги. В теперішньому майже невпинно постає минуле, у нього влітаються побоювання щодо майбутнього, і усе перетворюється на реальність. Героям «Улісса» притаманне також передбачення свого недалекого майбутнього.

Простір і час у хронотопі пов'язані парадоксальним чином, вони не тільки взаємно проникають одне в одне, а й взаємообмінюються своїми сутнісними властивостями.

Хронотоп виявляє не просто взаємозв'язок, а діалектику просторово-часових відношень. Час – об'єкт зображення. Автор зображує його непостійним. Час у романі спливає то повільно, то швидко, деколи із поверненнями назад. Джеймс Джойс зображує час роману в тісному зв'язку з історичним часом, зображає минуле, теперішнє і майбутнє в різних поєднаннях.

Динаміка часу залежить від психологічного стану героя. Джойсівське розтягування часу починає ставати помітним саме з 6 розділу. За контрастом після безподійного епізоду – напружена інтрига. Розгляд структури художнього часу переконує в тому, що інтрига використовується із відтворенням наростання часової динаміки. Функція інтриги – забезпечити адекватний динамічний процес прочитання роману «Улісс». «Інтерес інтриги, – як справедливо зазначає Д.С.Лихачов, – зумовлений переважно сприйняттям літературного твору в часі...» [39, 252].

Отже, час в «Уліссі» плине по-різному. Один розділ може містити події, які відбувалися протягом декількох годин (наприклад, «Циклопи»), а інші – навпаки, вміщують дію тривалістю приблизно в одну годину («Нестор», «Аїд», «Лестригони»).

Пришвидшена динаміка сюжетного часу визначає певну відмову від матеріального простору, що призводить до відповідного наголосу на психологізмі героя. Об'єктом зображення постає як сфера свідомого, так і підсвідомого. Спосіб зображення душевного життя, який

переважає у письменника, більшість критиків справедливо вважають найзначнішою із його заслуг і каноном модерністської літератури.

Центральним топосом перетинання часових і просторових прикмет у романі є місто Дублін. Життя Дубліна письменник подає як «модель» усього життя людини, яка, подібно до історії людства, являє собою замкнене коло. Місто Дублін Дж.Джойса – непривабливі, сірі будинки, маслوبيнні, занюхані трактири, будинки розпусти, притони, вулички. Тобто, це різкий, сфокусований кадр приватного життя людини.

У Джойса розгортається та змінюється поетика об'єктивності, що відповідним чином позначається на образі часу та простору. Це не тільки вилучення пояснень та коментарів, це – «стенографічність» розмов, які немовби не мають композиції («без початку і кінця»), зберігають особливості чужого мовлення та чужого мислення. Це заміна пейзажів міста на топографічно точні маршрути героїв і поява пейзажних деталей тільки як фактів сприйняття героїв; це прихована метафоричність, метаструктура – сітка пов'язаних, хоча й віддалених одне від одного, слів та образів. Герої роману кружляють не тільки вуличками міста Дубліна, а також і дорогами пам'яті. Потоки їх свідомості – це те нове, що привніс у літературу ірландський письменник.

Отже, роман «Улісс» являє собою опис найдовшої доби у світовій літературі, яка нічим, на перший погляд, не вирізняється, така ж звичайна, як і герої, що потрапили у її рамки.

«Улісс» пройнятий утвердженням непереборної самотності людини. Усі люди змальовуються як безнадійно відірвані одне від одного й ізольовані – кожна людина (носій свого потоку свідомості) представляє самодостатній світ у собі. І саме в цьому полягає хронотопічний аспект художньої концепції роману.

Своє розуміння завдань художника Джеймс Джойс пов'язує з прагненням до всеохопних форм зображення основних законів буття, до створення «універсалії» життя із притаманними йому проявами взаємодіючих пристрастей, імпульсів, інстинктів. У цьому зв'язку постає й образ часу і простору в художньо-естетичній концепції письменника, яка справила колосальний вплив на розвиток модернізму в світовій літературі.

ЛІТЕРАТУРА

1. Анастасьев Н. Странные сближенья...: Или о пользе чтения неактуальной литературы: [О творчестве Дж. Джойса] / Н. Анастасьев // Дружба народов. – 1995. – № 11. – С.174-180.
2. Бахтин М.М. Вопросы литературы и эстетики: Исследования разных лет / М.Бахтин. – М.: Худож. литература, 1975. – 504 с.
3. Вайль П. Улица и дом (Джойс – Дублин, Конан Дойл – Лондон) / П.Вайль // Иностранная литература. – 1995. - № 2. – С.237-244.
4. Висоцька Н. Нові обрії Джойсознавства / Н.Висоцька // Всесвіт . – 2002. – № 5-6. – С. 123-126.
5. Віконська Д. Джеймс Джойс. Тайна його мистецького обличчя / Д.Віконська. – Львів, 1934. – 100 с.
6. Гончаренко Е. Читач написав (До 120-річчя від дня народження Джеймса Джойса) / Е. Гончаренко // Всесвіт. – 2002. – № 5-6. – С. 65-67.
7. Джойс Д. Улисс: Романи / Дж.Джойс. – М.: Республика, 1993. – 671 с.
8. Жантєва Д.Г. Джеймс Джойс / Д.Жантєва. – М.: Высшая школа, 1967. – 96с.
9. Івашова В. Безвихідь Джеймса Джойса / В.Івашова // Всесвіт. – 1966. – № 5. – С.104-113.
10. Киасашвили Н. Все ужасы и прелести этого испытания / Н.Киасашвили // Литературная Грузия. – 1988. – № 10. – С.116-125.
11. Ковбасенко В. Джеймс Джойс. 1882-1941: Штрихи до портрета письменника / В.Ковбасенко // Тема. – 2002. – № 2. – С. 92-95.
12. Кодак М.П. Поетика як система і літературно-критичний нарис / М.П.Кодак. – К.: Дніпро, 1988. – 159 с.

13. Копистянська Н.Х. Аспекти вивчення художнього часу в літературознавстві / Н.Х.Копистянська // Радянське літературознавство. – 1988. – № 6. – С. 11-19.
14. Краснящих А.П. Джеймс Джойс: специфіка художнього світу та проблема творчого методу (роман «Улісс»): автореф. дис. канд. філол. наук: 10.01.04 / Дніпропетровський держ. ун-т / А. Краснящих. – Дніпропетровськ, 1999. – 19 с.
15. Лихачёв Д.С. Поэтика древнерусской литературы / Д.С.Лихачёв. – М., 1979. – 352 с.
16. Медриш Д.Н. Структура художественного времени в фольклоре и литературе / Д.Н.Медриш // Ритм, пространство и время в литературе и искусстве. – Л., 1974. – С. 122-132.
17. Мисливець Н.М. Естетичне освоєння часу в романі / Н.М.Мисливець // Радянське літературознавство. – 1974. – № 8. – С. 38-46.
18. Урнов Д. Портрет Дж. Джойса – писателя и «пророка» / Д.Урнов // Знамя. – 1965. – №4. – С. 215-234.
19. Хабатюк Ю.Ф. Художній час і простір у літературному творі / Ю.Ф.Хабатюк // Радянське літературознавство. – 1980. – № 7. – С. 54-60.

Науковий керівник: канд. філ. н., доц. кафедри теорії літератури та славістики РДГУ Нестерук С.М.

Козачук В.М.
Рівненський державний гуманітарний університет
Рівне

ЕПІГРАФ ЯК СИЛЬНА ПОЗИЦІЯ (НА ПРИКЛАДІ ОПОВІДАНЬ Е.А.ПО)

Едгар Аллан По – американський письменник, поет, есеїст, драматург, літературний редактор і критик, один із провідних представників американського романтизму. Епіграфи, які є невід’ємною частиною стилістичної палітри письменника, розкривають тему твору, закладають естетичний сигнал, налаштовують читача на сприйняття або ж включають твір у літературний процес.

Давно стало очевидним, що найважливіші елементи змісту займають у тексті місце, де вони особливо привертають пильну увагу читача. У літературі є окремі висловлювання щодо ролі заголовків, перших і останніх рядків тексту, але повної систематизації цього матеріалу досі не існує. Початок художнього тексту поряд із заголовком, епіграфом і кінцем визначаються як «сильна позиція» тексту [2, 151].

Актуальність статті полягає у детальному вивченні літературних творів Едгара Аллана По та, зокрема, ролі епіграфів у його оповіданнях. Дослідження даної теми дасть змогу детальніше ознайомитися з особливостями творчості американського письменника. Адже оповідання Е.По і досі викликають глибокий інтерес у читачів всього світу. Його творчість досліджували велика кількість науковців: В.Гаків, Є.Герцик, Ф.Достоевський, Ю.Ковальов, Г.Малинич, Є.Осіпова, але дослідження та аналізу епіграфів до його оповідань не проводилося, чим і обумовлена актуальність нашого дослідження.

Науковою школою таких вчених, як (О.Воробйова, Л.Бабенко, А.Папіна, В.Різун, С.Золян, В.Кухаренко, О.Куцевол, Н.Пьеге-Гро, Є.Осіпова, А.Храмченков, Л.Чернець, В.Халізеєв, В.Одинцов, І.Гальперін) розроблено вчення про інтертекстуальність та лінгвістику літературного твору; епіграф досліджували у своїх монографіях та статтях (Р.Барт, Л.Мурач, Н.Полежаєва, Н.Кузьміна, Ю.Лотман, Н.Мірошнікова).

На основі вище викладеного можна сформулювати мету дослідження, яка полягає в з’ясуванні ролі епіграфів як сильної позиції у оповіданнях Е.По.

Епіграф – один з найбільш вивчених і в той же час специфічних видів цитатного включення. Заголовки бувають цитатні, швидше, як виняток – епіграф є цитатою за своєю суттю. Інформаційні зв’язок його має різне спрямування: він пояснює назву, він відсилає пам’ять до того контексту, звідки він узятий, і до того, якому передує. Разом з заголовком він

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 1. ФОНЕТИЧНА, ЛЕКСИЧНА ТА ГРАМАТИЧНА СИСТЕМИ МОВИ І МЕТОДИ ЇХ ДОСЛІДЖЕНЬ.....	4
<u>Андрейко М.А.</u> КЕПКУВАННЯ ЯК ОСНОВНИЙ ЗАСІБ ВИРАЖЕННЯ ВЕРБАЛЬНОЇ АГРЕСІЇ В ПОЛІТИЧНОМУ ДИСКУРСІ	4
<u>Андрощук І.П.</u> СТИЛИСТИЧЕСКОЕ ИСПОЛЬЗОВАНИЕ ПРЕЦЕДЕНТНЫХ ВЫСКАЗЫВАНИЙ В ЗАГОЛОВКАХ ГАЗЕТНЫХ ТЕКСТОВ.....	7
<u>Васькіна Ю.В.</u> МЕТОДИ ДЕРИВАЦІЇ В АНГЛІЙСЬКІЙ АНТРОПОНІМЦІ.....	10
<u>Гембік Н.М.</u> ПРОБЛЕМА АКТУАЛІЗАЦІЇ МОВНИХ ЗАСОБІВ ФРАНЦУЗЬКИХ РЕКЛАМНИХ ТЕКСТІВ	13
<u>Глабець М.Ю.</u> ТЕОРЕТИЧНИЙ АНАЛІЗ ДОСЛІДЖЕНЬ ІНТЕНЦІЇ У КОМУНІКАТИВНО-ПРАГМАТИЧНІЙ ЛІНГВІСТИЧНІЙ ПАРАДИГМІ.....	15
<u>Городна Ю.І.</u> МЕТОНІМІЧНІ МОДЕЛІ НОМІНАЦІЇ ПРЕДМЕТІВ МАТЕРІАЛЬНОЇ КУЛЬТУРИ (НА МАТЕРІАЛІ АНГЛІЙСЬКОЇ, НІМЕЦЬКОЇ ТА УКРАЇНСЬКОЇ МОВ).....	19
<u>Гребенюк Ю.К.</u> ДО ПРОБЛЕМИ ДИФЕРЕНЦІАЦІЇ МОВНОЇ ТА КОНЦЕПТУАЛЬНОЇ КАРТИН СВІТУ	23
<u>Давидович Х.В.</u> ПОНЯТТЯ ЕМОЦІЙНОГО КОНЦЕПТУ В СУЧАСНІЙ АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ.....	26
<u>Давидюк О.В.</u> РЕАЛІЇ ЯК ЗАСІБ ПЕРЕДАЧІ НАЦІОНАЛЬНОГО КОЛОРИТУ	30
<u>Доброчинська Л.С.</u> ПРАГМАТИЧНІ ФУНКЦІЇ ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ В АМЕРИКАНСЬКИХ ПУБЛІЦИСТИЧНИХ ТЕКСТАХ	34
<u>Кінашук А.В.</u> ТРАГЕДІЯ «РОМЕО ТА ДЖУЛЬЄТТА» В.ШЕКСПІРА: СПРОБА ГЕНДЕРНОГО АНАЛІЗУ	38
<u>Корзієнко Н.В.</u> ЕТИМОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ТОПОНІМІВ В АМЕРИКАНСЬКОМУ ВАРІАНТІ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ	44
<u>Лавренюк О.А.</u> СТРУКТУРНІ ОСОБЛИВОСТІ ТИПОВИХ АНГЛІЙСЬКИХ НАЗВ МУЗИЧНИХ ГУРТІВ ТА ВИКОНАВЦІВ.....	47
<u>Левик Ю.І.</u> ЕТНОКУЛЬТУРНИЙ ЗМІСТ ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ ОДИНИЦЬ СУЧАСНОЇ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ З АНІМАЛІСТИЧНИМ КОМПОНЕНТОМ.....	51
<u>Лялька О.</u> ОСОБЛИВОСТІ ВИРАЖЕННЯ КОНЦЕПТУ «СТРАХ» У РОМАНІ ТОМАСА ГАРРІСА «HANNIBAL RISING»	54
<u>Мулько Т.М.</u> ФРАЗЕОЛОГІЗМИ ЯК КОМПОНЕНТ ОБРАЗНОЇ СИСТЕМИ РОМАНУ АГАТИ КРІСТІ «THE MURDER OF ROGER ASKROYD»	58
<u>Осіпчук Т.А.</u> ЛЕКСИКО-СЕМАНТИЧНЕ ПОЛЕ ДІЄСЛІВ РУХУ В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ ..61	61
<u>Скрипка В.К.</u> ОСОБЕННОСТИ ПЕРЕВОДА ИМЕН СОБСТВЕННЫХ В АНГЛИЙСКОМ ХУДОЖЕСТВЕННОМ ТЕКСТЕ	64
<u>Собіпан Є.О.</u> АВТОРСЬКІ НОВОТВОРИ ЯК ЗАСІБ ВТІЛЕННЯ МІФОЛОГІЧНОЇ КАРТИНИ СВІТУ ДЖ. Р. Р. ТОЛКІНА	67

<u>Соботюк І.О.</u> ЛІНГВІСТИЧНІ РЕПРЕЗЕНТАЦІЇ КОНЦЕПТУ 'HOME' У РОМАНІ МАРИНИ ЛЕВИЦЬКОЇ «A SHORT HISTORY OF TRACTORS IN UKRAINIAN».....	71
<u>Соцький О.І.</u> ОНОМАСТИКА ТВОРУ «ПІСНЯ ЛЬОДУ Й ПОЛУМ'Я» ДЖОРДЖА МАРТІНА.....	75
<u>Таборовець Я.С.</u> ЛЕКСИЧНІ ТРУДНОЩІ ПЕРЕКЛАДУ ДЕТЕКТИВНОЇ ПРОЗИ (НА МАТЕРІАЛІ РОМАНУ ДЕНА БРАУНА «ANGELS AND DEMONS»).....	78
<u>Тарарук Д.П.</u> ПЕРЕКЛАДАЦЬКІ ТРАНСФОРМАЦІЇ ЯК ОСВОЄННЯ МОВНОГО ПРОСТОРУ ХУДОЖНЬОГО ТЕКСТУ (на матеріалі роману Д.Д.Селінджера «The Catcher in the Rye» і російськомовного перекладу С. Махова та М. Нємцова).....	81
<u>Угринюк Р.В., Петрина Х.В.</u> ЛЕКСИЧНА СПОЛУЧУВАНІСТЬ ІМЕННИКІВ НА ПОЗНАЧЕННЯ ПОДЯКИ.....	87
<u>Філько Н.І.</u> КОМУНІКАТИВНО-ПРАГМАТИЧНИЙ АСПЕКТ ІНАВГУРАЦІЙНИХ ПРОМОВ ПРЕЗИДЕНТІВ США.....	93
<u>Харечко А.В.</u> КОНЦЕПТУАЛІЗАЦІЯ НЕГАТИВНИХ ЕМОЦІЙ ЛЮДИНИ ЗАСОБАМИ ПАРЕМІЙ У СУЧАСНІЙ НІМЕЦЬКІЙ ТА АНГЛІЙСЬКІЙ МОВАХ.....	98
<u>Шило О.О.</u> ФРАЗЕОЛОГІЧНІ ЗАСОБИ РЕПРЕЗЕНТАЦІЇ КОНЦЕПТУ «CONSCIENCE»..	103
<u>Шкабарова В.В.</u> АНГЛОМОВНИЙ МЕДИЧНИЙ ДИСКУРС ЯК ПРОБЛЕМА ПЕРЕКЛАДУ.....	108
СЕКЦІЯ 2. ІНШОМОВНА МІЖКУЛЬТУРНА КОМПЕТЕНЦІЯ В АСПЕКТІ СУЧАСНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ.	111
<u>Авдошина Г.А.</u> ФУНКЦІОНАЛЬНО-СЕМАНТИЧНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ АНГЛОМОВНИХ ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ ЕМОЦІЙНО-ПОЧУТТЄВОЇ СФЕРИ ЛЮДИНИ.....	111
<u>Бакутіна П.В.</u> ПСЕВДОІНТЕРНАЦІОНАЛІЗМИ ПРИ ПЕРЕКЛАДІ АНГЛОМОВНИХ ІНФОРМАЦІЙНО-ПУБЛІЦИСТИЧНИХ ТЕКСТІВ УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ.....	114
<u>Басовець І.М.</u> ВІДОБРАЖЕННЯ МОВНОЇ КАРТИНИ СВІТУ В ГЛОБАЛЬНІЙ МЕРЕЖІ ІНТЕРНЕТ.....	117
<u>Горшкова О.П.</u> АНГЛОМОВНА МЕТАФОРІКА ПОЛІТИЧНОГО ДИСКУРСУ.....	120
<u>Карпенко Г.О.</u> РОЗУМІННЯ СЕМАНТИЧНОЇ СТРУКТУРИ ТА МЕТАФОРИ У КОНОТАТИВНІЙ ЛІНГВІСТИЦІ.....	122
<u>Кликова Е.Д.</u> МЕТАФОРІКА АНГЛОМОВНИХ НАУКОВО-ТЕХНІЧНИХ ТЕКСТІВ.....	127
<u>Ковальова К.О.</u> ФЕНОМЕН «LIE» ЯК ЗАСІБ ВИКРИВЛЕННЯ РЕАЛЬНОСТІ.....	130
<u>Лазутчик М.П.</u> МОВНЕ ВИРАЖЕННЯ КОНЦЕПТУ «СТРАХ» НА МАТЕРІАЛІ ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ ФРАНЦУЗЬКОЇ, АНГЛІЙСЬКОЇ ТА УКРАЇНСЬКОЇ МОВ (ПОРІВНЯЛЬНИЙ АСПЕКТ).....	133
<u>Михайлюкова Т.В.</u> МОВНА КАРТИНА СВІТУ ЯК ОСНОВНЕ ПОНЯТТЯ ЛІНГВОКУЛЬТУРОЛОГІЇ.....	136
<u>Немеришина М.В.</u> КОНЦЕПТ «ДРУЖБА» В ФРАНЦУЗЬКІЙ, АНГЛІЙСЬКІЙ ТА УКРАЇНСЬКІЙ МОВАХ (НА МАТЕРІАЛІ ПАРЕМІЙ).....	140

<u>Павлюк Б.А.</u> ЗАСОБИ ВИРАЖЕННЯ ІНВЕКТИВ У РОЗМОВНОМУ ДИСКУРСІ ФРАНЦУЗЬКОЇ МОВИ.....	144
<u>Пляшко О.В.</u> ЕВФЕМІЗМИ ЯК ЗАСІБ МАНІПУЛЮВАННЯ В МОВІ РЕКЛАМИ	147
<u>Рарок Ю.Р.</u> МОВНІ ОСОБЛИВОСТІ ФРАНЦУЗЬКОЇ МОВИ У ФРАНКОМОВНИХ КРАЇНАХ: КАНАДІ, БЕЛЬГІЇ, ШВЕЙЦАРІЇ (НА ОСНОВІ ФОНЕТИЧНОЇ, ЛЕКСИЧНО ТА ГРАМАТИЧНОЇ СИСТЕМ МОВИ).....	151
<u>Сабанюк О.П.</u> КОНЦЕПТ ЯК КЛЮЧОВЕ ПОНЯТТЯ ЛІНГВОКУЛЬТУРОЛОГІЇ. СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО ВИВЧЕННЯ ПОНЯТТЯ «КОНЦЕПТ»	155
<u>Садієва Г.А.</u> ОСОБЛИВОСТІ ТРАНСФОРМАЦІЙ ПРИ ПЕРЕКЛАДІ ТЕКСТІВ ДІЛОВОГО СТИЛЮ З АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ УКРАЇНСЬКОЮ.....	160
<u>Слобожан Д.О.</u> СЕМАНИКА І СТРУКТУРА АНГЛОМОВНИХ ЖУРНАЛІСТСЬКИХ ТЕРМІНІВ	163
<u>Степанюк Ю.О.</u> ОСОБЛИВОСТІ ВІДТВОРЕННЯ ЕЛІПТИЧНИХ КОНСТРУКЦІЙ В УКРАЇНОМОВНОМУ ПЕРЕКЛАДІ РОМАНУ ДЖ. РОУЛІНГ «ГАРРІ ПОТТЕР І НАПІВКРОВНИЙ ПРИНЦ»	166
<u>Хлисту́н А.А.</u> АБРЕВІАТУРИ І СКОРОЧЕННЯ В АНГЛОМОВНИХ ІНФОРМАЦІЙНО-ПУБЛІЦИСТИЧНИХ ТЕКСТАХ ТА ОСОБЛИВОСТІ ЇХ ПЕРЕКЛАДУ УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ.....	172
СЕКЦІЯ 3. АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ЛІТЕРАТУРОЗНАВСТВА.....	175
<u>Бокач М.В.</u> КАТЕГОРІЇ ПРОСТОРУ ТА ЧАСУ В ЛІТЕРАТУРОЗНАВЧОМУ ДИСКУРСІ	175
<u>Головачик Т.О.</u> ОСОБЛИВОСТІ ПОЕТИКИ ГОТИЧНОГО У ЛІТЕРАТУРІ	177
<u>Івашкевич Е.Е.</u> THE AMPLIFICATION OF COLLOQUIAL AND EVERYDAY VOCABULARY IN THE TRANSLATION OF THE NOVEL «THE CATHER IN THE RYE» BY JEROME DAVID SALINGER	181
<u>Кир'янчук Т.Б.</u> ПОЕТИКА ХУДОЖНЬОГО ХРОНОТОПУ В РОМАНІ ДЖЕЙМСА ДЖОЙСА «УЛІС».....	185
<u>Козачук В.М.</u> ЕПІГРАФ ЯК СИЛЬНА ПОЗИЦІЯ (НА ПРИКЛАДІ ОПОВІДАНЬ Е.А.ПО)..	188
<u>Матчук А.Л., Вокальчук О.Є.</u> ФІЛОСОФІЯ Й ЕСТЕТИКА ПОСТМОДЕРНУ (НА МАТЕРІАЛІ ТВОРІВ КУРТА ВОННЕГУТА Й БЕРНАРА ВЕРБЕРА)	194
<u>Наумчук А.І.</u> ОСОБЛИВОСТІ СТРУКТУРНО-ОБРАЗНОЇ ПОБУДОВИ ІСТОРИЧНИХ РОМАНІВ МАРІО ВАРГАСА ЛЬОСИ.....	198
<u>Пономаренко І.</u> ОСОБЛИВОСТІ ПЕРСОНАЖНОГО СВІТУ РОМАНІВ Е.М. РЕМАРКА...	196
<u>Теребінська Т.В.</u> ХУДОЖНІЙ СВІТ РОМАНУ АЙРІС МЕРДОК «ПІД СІТКОЮ»	204
<u>Трубенюк Я.А., Шахновська І.І.</u> ТРУДНОЩІ ПЕРЕКЛАДУ ЗАСОБІВ ЕКСПРЕСІВНОСТІ В ХУДОЖНІЙ ЛІТЕРАТУРІ.....	209
<u>Шибко А.А., Галич О.А.</u> СУСПІЛЬНО-ПОЛІТИЧНИЙ ОБРАЗ АНГЛІЇ У ТВОРАХ ЧАРЛЬЗА СНОУ («НАСТАВНИКИ», «КОРИДОРІ ВЛАДИ»).....	212
СЕКЦІЯ 4. НОВІТНІ МЕТОДИКИ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ.....	214

<u>Войчук І.С.</u> РОЗВИТОК ІНШОМОВНИХ КОМУНІКАТИВНИХ УМІНЬ УЧНІВ У ПОЗАКЛАСНІЙ РОБОТІ	214
<u>Зелінська А.В.</u> ЧИТАННЯ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ ІНШОМОВНОЇ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	216
<u>Козій В.В.</u> ВПРОВАДЖЕННЯ ІНТЕГРОВАНИХ УРОКІВ У НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ	220
<u>Коханевич М.І.</u> МЕТОД ПОВНОЇ ФІЗИЧНОЇ РЕАКЦІЇ ЯК НОВИЙ ДІЯЛЬНІСНИЙ ПІДХІД У НАВЧАННІ ЛЕКСИКИ	223
<u>Маньковська О.Я.</u> ШЛЯХИ ФОРМУВАННЯ АУДИТИВНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ В УЧНІВ СЕРЕДНЬОЇ ШКОЛИ ЗАСОБАМИ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ.....	225
<u>Осипчук І.Л.</u> ФОРМУВАННЯ ІНШОМОВНОЇ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ ЗА МЕТОДОМ ПРОЕКТІВ НА СТАРШОМУ СТУПЕНІ НАВЧАННЯ.....	229
<u>Старіцина А.О.</u> КРИТЕРІЇ ВІДБОРУ ТА ДЖЕРЕЛА АВТЕНТИЧНИХ І НАВЧАЛЬНИХ ПІСЕНЬ	235
<u>Степанець Н.В.</u> РОЗВИТОК ПІЗНАВАЛЬНОГО ІНТЕРЕСУ ПІДЛІТКІВ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ	237
<u>Чертенко В.А.</u> ВИКОРИСТАННЯ ВІРШОВАНИХ ТВОРІВ ЯК ЗАСОБУ ФОРМУВАННЯ ЛІНГВОКУЛЬТУРОЛОГІЧНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ НА УРОКАХ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ	240
<u>Шевчук О.В.</u> ФОРМУВАННЯ ВМІНЬ ТВОРЧОГО ПИСЬМА ЗАСОБАМИ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ НА СЕРЕДНЬОМУ ЕТАПІ НАВЧАННЯ.....	243

Наукове видання

ФІЛОЛОГІЧНІ ВИТОКИ

Матеріали IV Всеукраїнської
заочної студентської науково-практичної конференції
«Актуальні проблеми
сучасної іноземної філології»

Відповідальний за підготовку збірника до видання **Воробйова І.А.**

Комп'ютерна верстка **Воробйова І.А.**